

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114226843
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7114226843.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: E.. C. Q. - E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX, J. C.. V. R. T..B.. R. O. X, P., zastúpená JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, proti žalovanej: E.. Ľ. R., nar. XX.X.XXXX, bytom v P., E. XX, zastúpenej Mgr. Tomášom Bašticom, advokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 1, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 17C/261/2014-113 zo dňa 7.6.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením označeným v záhlaví zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 778,61 €, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (správne uznesenia - poznámka odvolacieho súdu).

2. Rozhodol tak v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. potom, čo rozsudkom č.k. 17C/261/2014-76 zo dňa 7.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2015, zamietol žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiiteľke P. P..

3. Úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi. Tieto pozostávali z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby, a to z odmeny za 2 úkony po 61,85 € a za 2 úkony po 64,53 € v zmysle ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z režijného paušálu za 2 úkony po 8,04 € a za 2 úkony po 8,39 €, z cestovného za cestu z Bratislavy do Košíc na pojednávanie a späť dňa 12.3.2015 osobným motorovým vozidlom v celkovej výške 213,39 € a z náhrady za stratu času za túto cestu za 20 polhodín po 13,98 €, t.j. 279,60 €, spolu 778,61 €.

4. Pri určení odmeny za úkony právnej služby sa súd riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení č.k. 6Co/226/2015-100 zo dňa 16.5.2016, v zmysle ktorého v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva, pretože v tomto konaní sa nerieši otázka existencie práva k danej veci, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. 1/13 výpočtového základu.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a navrhla uznesenie zmeniť tak, že súd jej prizná náhradu trov konania v zmysle vyčíslenia

zo dňa 13.3.2015 (7.935,59 € - poznámka odvolacieho súdu) a prizná jej aj náhradu trov odvolacieho konania.

6. V dôvodoch odvolania nesúhlasila s určením odmeny za 1 úkon právnej služby v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. a trvala na tom, že v prejednávanej veci vzhľadom na to, že sa jedná o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nejde o prípad, kedy nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Podľa jej názoru preto je potrebné aplikovať pri určení odmeny § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky a vychádzať z hodnoty práva, ktorého sa žalobkyňa domáha a tým je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v hodnote 1.000.000 €. Argumentovala tým, že v konaniach o určenie, že veci patria do dedičstva, ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom veci a svojou podstatou sa jedná o spor, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva. Hodnota vlastníckeho práva je totožná s hodnotou veci, o vlastníctvo ktorej ide. V konaní, ktorého predmetom je určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, sa jedná o konanie, ktorým sa zisťuje (určuje), či predmet konania patril v čase smrti do vlastníctva poručiteľa. Takýto predmet konania je pri rozhodovaní o náhrade za úkony právnej služby v zmysle § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. oceníteľný v peniazoch. Nie je preto možné aplikovať § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 119/2012 zo dňa 16.5.2012. Nakoniec dodala, že pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny nemožno podporne vychádzať ani zo zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, lebo vyhl. č. 655/2004 Z.z. je vykonávacím predpisom k zákonu č. 586/2003 Z.z. o advokácii a nie k zákonu o súdnych poplatkoch. Vyhláška obsahuje komplexnú a autonómnu právnu úpravu režimu odmien a náhrad advokátov a analogické použitie zákona č. 71/1992 Z.z. je preto vylúčené.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu, ktoré bolo doručené jej právnej zástupkyňi dňa 17.6.2016 (č.l. 123 spisu), nevyjadřila.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 1,2 CSP; v CSP odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

9. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Uznesenie vychádza z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení č.k. 6Co/226/2015-100 zo dňa 16.5.2016 v otázke určenia odmeny za 1 úkon právnej služby v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., od ktorého sa odvolací súd nemal dôvod odchyliť ani pri prejednávaní tohto odvolania. Tento právny názor vychádza z ustálenej súdnej praxe.

12. Podstatou odvolacích námietok žalovanej je nesprávna aplikácia vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri určení odmeny za 1 úkon právnej služby, ak súd namiesto ust. § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. a/, a teda vychádzal zo záveru, že hodnotu veci v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, nie je možné vyjadriť, a teda základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu.

13. K týmto odvolacím námietkam súd poukazuje na záver vyslovený vo vyššie uvedenom zrušujúcom uznesení, v zmysle ktorého v konaní o určenie, že vec (nehnuteľnosť) patrí do dedičstva, nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva, pretože v tomto konaní sa nerieši otázka existencie práva k danej veci, táto sa rieši až v samotnom dedičskom konaní, v ktorom súd určuje, ktorý z dedičov sa stane vlastníkom veci.

14. Pokiaľ teda žalovaná argumentuje tým, že aj v prejednávanej veci sa jedná o žalobu o určenie vlastníckeho práva, odvolací súd uvádza, že síce ide svojím charakterom o žalobu o určenie vlastníckeho práva, avšak nie vlastníckeho práva žalobkyne, ale vlastníckeho práva poručiteľa k okamihu jeho smrti. Ide o špecifický prípad určovacej žaloby - určenia práva za dobu minulú (ku dňu smrti poručiteľa) a

v tomto prípade súd neurčuje vlastnícke právo žalobcu, iba určuje vlastnícke právo poručiteľa, a teda čo patrí do dedičstva po ňom. Otázka, či v konečnom dôsledku sa žalobca stane vlastníkom veci, sa následne rieši až v dedičskom konaní.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávacom spore nešlo o určenie vlastníckeho práva žalobkyne, sú odvolacie námietky o nesprávnej aplikácii ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri určení odmeny za úkony právnej služby nedôvodné a vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, ak pri určovaní odmeny za úkony právnej služby právneho zástupcu žalovanej vychádzal z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu za daný rok, v ktorom úkon právnej služby bol vykonaný.

16. Správne súd vyčíslil aj výšku trov konania prislúchajúcich žalovanej, preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalobkyne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).